

Toegewijd aan Gods kerk

Wat is het doel van het boek ?

De focus van het boek is, wat het voor Christenen betekent om lid te zijn van een kerk. Het is een boek over onze kernwaarden als Christenen die aan de familie van God toebehoren.

De reden van het schrijven voor Sinclair was de vraag “wat zou ik iemand aanraden aan iemand die nadenkt over lidmaatschap van onze kerk?”. Met die gedachten is het geschreven, ongeacht de verschillen die er in verschillende kerken kunnen zijn.

“Christus heeft de gemeente liefgehad en heeft Zich voor haar overgegeven”- Ef.5:25

Hoofdstuk 1

Gezinsleven

Wat is een kerk?

Het zijn van een Christen is geen individualistische activiteit die alleen kan worden gedaan. Geloven, betekent ook het ergens toe behoren. Het Christen zijn is per definitie ‘het behoren tot een specifieke kerk of gemeente.’

Het Nieuwe Testament is duidelijk dat :

- 1) Het bij een kerk behoren is een van de voorrechten van een Christen.
- 2) De kerk is één van onze verantwoordelijkheden. Het is geen extra optie of toevoeging aan het geloof.

Wiens kerk?

Op twee plekken in de evangeliën, noemt de Heere Jezus de kerk (Mat. 16:18 & 18:15-17)

In Matth. 16:18 staat dat Christus Zijn kerk zal bouwen. Het spreekt hier over de missie van de Heere Jezus. Jezus is begonnen de kerk te bouwen en Hij zal het voltooien. Ook Paulus schrijft hier uitgebreid over, o.a. in de brief aan de Efeziërs.

De kerk is zo belangrijk voor de zaligmaker dat Hij Zijn leven er voor gegeven heeft. (Ef. 5:25). Als Jezus de kerk zo lief heeft, dan heeft ook een discipel van Hem de kerk lief. Het is eenvoudigweg niet mogelijk een God-gericht en Geest-gericht leven te leiden, zonder dat het ook kerk-gericht is.

Kerk in het midden

Ons leven is vaak gecentreerd rondom familie en werk. Daarnaast staan we in de maatschappij, en naast dit alles, hebben we als Christenen ‘ook nog de kerk’. De Schrift wijst er op dat kerk centraal is. Het is geen ‘extra slagroom’ op het ijs. In het NT is de kerk zó centraal, dat het soms meer basis is dan de *sfeer van* het familieleven.

Zie bijv., Matt. 10:37 – Wie vader en moeder meert liefheeft dan Mij, die is Mij niet waard ..

Het gaat over de ultieme prioriteit. Zij die in Hem geloven, zijn Zijn familie. Zijn familie heeft in zekere zin prioriteit over mijn eigen familie. Huwelijk en familie zijn van ‘tijdelijke aard’. – zie ook Mat.12:49-50, hier geeft Jezus de eerste aandacht aan de kerk in plaats van Zijn familie.

We hebben elkaar nodig, om te kunnen groeien. We hebben elkaar nodig om te ondersteunen voor vriendschappen en counseling. In de kerk komt het koninkrijk van Christus tot uiting, het is geen democratie met gestemde oudsten.

Wat is de kerk ?

2 basis voorbeelden die we in de bijbel terug vinden.

Ten eerste : De stad van God

Jezus sprak over de poorten van de hel, die haar (de kerk) niet zullen overwinnen. Poorten zijn de toegangen, en de plaatsen waar het recht werd gesproken. De plannen van de boze zullen de kerk nooit overwinnen.

In elke gemeente zouden we de voorsmaak van de hemel ,moeten proeven.

Dit leidt tot de vraag “wat kwalificeert mij om een lid te zijn van deze kerk?”, het antwoord hierop is: “dezelfde kwalificaties die nodig zijn om de hemel binnen te gaan”. Dit zijn geen gradaties of een bepaalde standaard die gehaald moet worden. Een bewoner van de kerk reflecteert het burgerschap in de hemel.

Als iemand ongelovig is, dan zou hij aan het leven in de kerk moeten zien en waarnemen wat een echte Christen is. (Interessant om in deze context te zien wat er in veel kerken gebeurt.) Het zijn alleen de kerken die het NT na-echoën, die zullen groeien. Dit zijn de steden die zullen blijven.

Ten tweede: Het gezin van God

Het basis beeld van de kerk vinden we in de woorden “Uit Egypte heb ik mijn Zoon geroepen”. Zij die nieuw leven hebben ontvangen door Zijn Geest. En de kerk als familie is niet een plaatje, maar ‘familie: dat is wat de kerk is’ !

En door geloof zijn we samen in staat om te bidden “Onze Vader die in de hemel is.” Dit is ook te proeven als we met Christenen samenkomen, die uit een andere cultuur of land komen.

Twee conclusies:

Onze lokale kerk zouden we ons zo moeten voelen alsof er geen andere familie is waartoe we behoren – ook al is onze gemeente verre van perfect.

Ja er kunnen grotere, en betere kerken zijn met betere voorgangers, en betere omstandigheden, maar zolang de Heere je heeft geplaatst in deze specifieke tak van de familie, zou het je verlangen moeten zijn om te zeggen ‘Er is geen andere kerk in de wereld waar ik nu lid van zou willen zijn!’

Elke kerk is uniek en heeft iets afzonderlijks. De invloed van de kerk op onze levens gaat diep. Daarom leert een waar Christen de kerk lief te hebben.

Ben je bereid om ‘in- en voor de kerk te leven,’ voor die kerk, waar Christus voor gestorven is?

Hoofdstuk 2

Wat is je verhaal?

Ben je een Christen ?

De kerk is een familie, als een kudde schapen. Het gezin van God.

Als we dit weten, dan is de vraag: Hoe kan ik deel worden van dit gezin, de kerk ?

Meestal hebben de kerken een klas of onderwijs voor nieuwe leden, om ze zo ook beter te leren kennen. Het biedt ook de mogelijkheid om in een relatief informele sfeer alle dingen door te spreken.

In het boek noemt de schrijver drie fictieve gezinnen op. Ze spreken samen over lidmaatschap. Meneer en mevrouw Getrouw, meneer en mevrouw Natuurlijk en meneer en mevrouw Meedoener.

De Getrouwen

Oudste: "We hopen dat u genoten heeft van de lidmaatschapsklas". We stellen altijd een aantal vragen aan nieuwe leden, zodat we de nieuwe mensen beter leren kennen. Vertel eens, hoe bent u tot geloof gekomen? Beiden vertellen ze hun verhaal. Meneer getrouw groeide op in een christelijk gezin en is tot geloof gekomen door Christelijke studenten. Mevrouw heeft haar groei ervaren als geestelijk zaad dat tot een bloem is uitgebloeid. "Dus" zegt meneer Getrouw, "Onze wegen verschillend, maar beiden vertrouwen we in de Zaligmaker"

De Natuurlijken

Wij zijn natuurlijk altijd al lid geweest van een kerk. De ouderling vraagt "Ik ben geïnteresseerd in uw geloof. Is deze vraag ooit al eens gesteld door de andere kerken waar u lid was?"

Nee.. Niemand heeft mij ooit die vraag gesteld. Wat bedoel je precies? De ouderling vraagt "Wat betekent het voor u dat u christen bent ?" Meneer natuurlijk "Dat is persoonlijk.. Ik heb altijd mijn best gedaan.. niet perfect .. maar toch.." Mevrouw vult het gesprek aan "Natuurlijk Fred, ben je altijd een christen geweest"

De Meedoeners

Voordat de ouderling nog uitgesproken is antwoordt meneer "We willen alleen de overgang van ons lidmaatschap van onze vorige kerk naar de nieuwe". Dit hebben we al vaker gedaan..

De ouderling vraagt vriendelijk "Is het niet om uw geloof in Christus ? en is het niet ons verlangen voor Hem te leven ?"

Wat zou u zeggen als iemand u vraagt 'wat is een Christen?' En, mevrouw Meedoener, als ze zouden vragen 'bent u een Christen?' (En als dat zo is), zou u mij uw verhaal willen vertellen? – Wat zou u zeggen ?

Het zijn van een Christen

De vraag "Wat is jouw verhaal?" is een goed middel om gesprek te hebben met iemand die naast u komt te zitten in de kerk. Sinclair gaat dit tweede hoofdstuk in, op het verhaal van een expert getuige, namelijk Paulus.

Hij heeft zijn verhaal opgetekend in de brief aan de Filippenzen hoofdstuk 3.

Hoewel hij een uitzonderlijk verhaal heeft meegemaakt, blijft het inwendige gelijk aan alle wedergeboren Christenen.

Stage 1: Paulus van nature

Opgegroeid als een orthodoxe Jood. Hij had redenen om te roemen in zijn eigen vlees. Hij was besneden, deel van het volk Israël, uit de stam Benjamin, een Farizeeër, etc etc

Zijn vertrouwen in afkomst en zijn natuur waren zeer sterk. Hij noemde zichzelf smetteloos. Hij deelde in de verbonden van het volk, de wetten en de beloften. Toch moest God hem wijzen op het feit dat hij het punt miste waar het werkelijk om ging.. Paulus had gekeken naar de *wegwijzers (de wet etc.)* als doel, maar hij had niet begrepen dat ze heenwijzen naar Christus.

Dit zelfde herhaalt zich in veel Christelijke gezinnen. Opgegroeid in de kerk, en ook vertrouwd met het lezen van de bijbel en het bidden. Zie Joh. 5:39-40. Echter is dat niet het zijn van een Christen..

Stage 2: Paulus ontdekt zijn ware ik

Er is een vorm van religie, dat velen verwarren met het zijn van een Christen. Het is net als de stem van Frank Sinatra: "I did it my way" (Ik deed het op mijn manier)

Het is als de farizeeër en de tollenaar. "Heere ik dank u dat ik niet ben als die ander, ik vast, en ik geef mijn geld aan de armen.."

Paulus ontdekte dat hij een zondaar was, en dat hij een zaligmaker nodig had. Het moet een schok voor hem zijn geweest, voor hem om te realiseren dat hij het mis had.

Paulus schreef aan de Filippensen, en in zijn verhaal hoort de kerk over iemand die tot geloof is gekomen door een aardbeving, een ander was slaaf geweest van boze geesten die uitgedreven waren in Jezus naam. De derde zat is een groep met biddende vrouwen. Toen ze Paulus hoorde opende de Heere haar hart.

Alle drie verschillende verhalen, maar allen gebracht naar Christus.

Zo ook onze wegen. Zo verschillend, maar komen samen in Christus door een langzaam of plotseling besef van onze nood voor Christus.

Stage 3 Wat Paulus ontdekte door genade

Hij ontdekte de volmaakte gehoorzaamheid van Christus, zelfs tot aan de kruisdood. Hij kwam onder het oordeel van God voor onze zonden.

Het resultaat zijn de vele brieven van Paulus om te verklaren en uit te werken wat het betekend om in Christus te geloven.

- Eenheid met Christus
- Het vergeven zijn van zonde
- Bevrijd van schuld
- Bevrijd van de regering van de zonde
- In de mogelijkheid zijn te roepen 'Abba Vader'
- De zekere hoop op zaligheid
- Een nieuw verlangen, te worden als Jezus

Welke weg ?

Een van de meest droevige dingen in de wereld is om mensen te zien die verbonden zijn aan de kerk, echter niet aan Christus. Het is mogelijk zelfs werken te doen voor Christus, maar niet een Christen te zijn.

Het kan alleen door de weg van het geloof.

Het is een kwestie van ontdekt worden aan eigen tekort, en onrechtvaardigheid, en dat je Christus nodig hebt,.

Jouw verhaal

Als iemand vraag `ben je een christen? Ik zou graag je verhaal willen horen' wat zou je zeggen?

Het kan een dramatisch verhaal zijn, of voor een ander in geen geval dramatisch. Toch heeft het drie elementen:

- Ik ontdekte dat ik niet voor God kon bestaan
- Ik heb geleerd dat Christus is staat is ieder te redden
- Ik heb geleerd te vertrouwen op Hem, en op Zijn rechtvaardigheid
- Nu wil ik Hem leren kennen, Hem dienen en meer van Hem houden

Wat is je antwoord op de vraag “Ben je een Christen ?”

Is er iets in het hart dat reageert “Ja! Dan ben ik!” Zo niet, leg het boek weg, denk over de vraag, en vraag de Heere je te helpen te ontdekken waarom je een zaligmaker nodig hebt, en waarom Jezus Christus de zaligmaker is die je nodig hebt.

Hoofdstuk 3

Het zijn van een discipel

Het hoofdstuk gaat over discipelschap. Een woord dat we misschien veel horen, maar wat betekend het?

Het komt uit het Latijns, en betekend om te leren, en om ergens mee bekend te zijn.

Discipelschap is niet iets wat uit een boek wordt geleerd, maar wat wordt geleerd van de Meester.

Als het gaat om lidmaatschap ‘Ik ben mij bewust dat het als lidmaatschap gaat, dat het gaat om discipelschap’. Hoewel de definitie per kerk kan verschillen, zou elke kerk moeten kunnen zeggen

“Onze Meester heeft ons geleerd wat het betekend een discipel te zijn. We gebruiken Zijn definitie. En dan passen we dat toe in het leven en de aanbidding hier ”

Wat is de definitie van Jezus?

*Lukas 14:26 Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.
(lees het hele gedeelte t/m vers 35)*

Meerdere keren horen we de woorden “die kan mijn discipel niet zijn ..”

Wat zijn de drie hoofdpunten waar Jezus over spreekt ?

- Zij haten vader, moeder, vrouw, kinderen, broers en zussen en het eigen leven
- Ze dragen hun kruis en volgen Jezus
- Ze doen afstand van alles wat ze hebben

Zijn dit de kenmerken van jou leven ?

Zo niet, kún je geen discipel van Jezus zijn!

.. *die kan Mijn discipel niet zijn..* en als je geen discipel bent, dan ben je geen Christen.

Maar as je een christen bent, dan moet je ook een discipel zijn.

Dit zijn de drie vragen die gesteld zouden moeten worden als iemand lid wil worden:

1. Haat he je je vader, moeder, broers ... en je eigen leven om een discipel van Jezus te zijn?
2. Draag je het kruis en volg je Jezus?
3. Heb je alles achtergelaten voor Hem?

Misschien voelen we de vraag branden “Wie kan dan zalig worden?”

Wat bedoelt Jezus hiermee?

Apart zetten van prioriteiten

Het is duidelijk dat Jezus een hyperbool gebruikt. Hij vraagt onze aandacht. Hij vraagt om zelfs onze vijanden lief te hebben, dus een haat naar familie komt hier niet in overeen.

Hij bedoelt dat we Hem liefhebben boven alles. Hij bedoelt dat we Hem imiteren.

Familie relaties zijn de grootste zegeningen.

Ze kunnen echter een geestelijke hinder zijn, omdat het zo eenvoudig is om dat op de eerste plek te zetten, i.p.v. de Heere Jezus.

Heeft Jezus de absolute prioriteit in mijn leven, zelfs over hen die heel dicht bij mij staan ?

Dan ben ik Zijn discipel.

Kruis dragen

Lukas 14:26 Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

Jezus spreekt over het kruis-dragen, dat een discipel bereid moet zijn om Jezus te volgen, en te kunnen 'sterven' aan de eigen plannen. Wat het soms ook kan kosten.

- Levi [Mattheüs] had op zijn plek kunnen blijven, en Jezus had een hulp kunnen zijn voor hem, maar had niet Heere van zijn hele leven geweest. Levi had nooit geleerd echt te geloven.

De Prijs/kosten

De Heere zegt "Nu, ga eerst zitten en denk er over na" en geeft twee gelijkenissen:

De torenbouwer

Boeren bouwden een toren om graan in op te slaan. Geen enkele boer begint, en ontdekt pas na het fundament dat hij helemaal het geld er niet voor heeft.

Een gebouw dat half is afgemaakt wordt in het Engels een 'folly' genoemd, een herinnering aan het ontbreken van wijsheid.

Veel kerken zijn een 'folly' geworden. Helaas is de reden in veel gevallen de kerkleden. We kennen misschien de (apostolische) geloofsbelijdenis uit het hoofd, maar de vraag is of we het werkelijk geloven. Het idee dat 'het zijn van een Christen' radicaal discipelschap betekend, wordt gezien als "gaat dat niet een beetje te ver?"

Verrast het ons niet dat de kerk meer een society is geworden dan een 'community van discipelen'?

- Denk hier over na. Ben je bereid de kosten betalen ?
- Zaligheid is gratis, maar het leidt tot een discipelschap dat je alles wat je hebt gaat kosten.

De beslissing van de koning (Lukas 14:31-33)

Een koning als hij in de oorlog gaat, zal eerst zich afvragen 'kan ik winnen met wat ik heb?'

Het alternatief is overgave. Er is geen andere optie.

Zie je de reden van de gelijkenis? Er is geen tussen oplossing als het gaat om het komen tot Jezus.

Een compromis kost je uiteindelijk alles.

Een ander voorbeeld is het zout. Als het geen smaak heeft, is het waardeloos. De Christen – het kerklid – die geen discipel is, is ‘smaakloos’. Net als de rest van de wereld. Voor hen is er geen realiteit in de kerk, het lid zijn is doelloos.

De vraag is: Verheug je je in het kruis? Heb je de kosten berekend? Ben je een ‘kruis dragend’ discipel van Christus?

Hoofdstuk 4 Wat is een lid?

Lidmaatschap is een bijzonder woord. De “schap” aan het einde betekend iets als het bezitten van een status, in het zijn van een lid. Waar vind het woord zijn oorsprong ?

Het is in het taalgebruik van Paulus, als hij spreekt over de kerk als ‘het lichaam’. De eerste Christenen voelden een diepe verbondenheid met Christus en met elkaar, en ze konden niet wachten op de volgende mogelijkheid om weer met elkaar te zijn. – Handelingen 2:42-47

Ze ontmoetten elkaar dagelijks! Zelfs de kerk in Efeze deed hetzelfde (Hand. 20:27). Er is een Grieks manuscript, waarin geschreven staat dat Paulus een ruimte huurde van 11 in de morgen tot 4 uur in de middag. De tijd van “siesta” werd voor de Christenen de tijd van Bijbelonderwijs.

De diensten waren eenvoudig: aanbidding, gebed, samenkomst en onderwijs uit de Schrift.
Wat was het kernmerk van lidmaatschap ? *Toewijding*

Toewijding aan:

1. Het onderwijs van de apostelen
2. Hun mede christenen
3. De aanbidding van God

1. Onderwijs vanuit het Woord

De discipelen uit Jeruzalem hongerden naar het Woord. Hun hart was brandend (Luk 24:32), als er werd gesproken door Christus. Prediking en onderwijs uit de Bijbel ligt in het hart van de kerk. Het woord is levens veranderend.

Zie Joh. 17:17; (Het woord ‘heiligen’ betekend veranderen. Hoe ? door de waarheid, wat de Bijbel is.)
Rom 12:1-2; & Kol. 3:16

Het woord heeft impact vanwege:

- Zijn *waarheid* – over God, onze zonde, over onze nood en de Zaligmaker. Het wijst ons naar Christus
- Zijn *genade* – als het ons naar Christus wijst. Het warmt onze verlangens. De wijze waarop het evangelie ons bevrijdt van verslavingen en verkeerde verlangens, is niet door een vacuüm te creëren, maar door geheel te vullen met nieuwe verlangens
- Zijn *kracht* – om de zonde in ons leven te overkomen. Het zet de zondaar vrij.

Het komen naar de kerk is iets anders dan het toebehoren aan de kerk.

Er bestaat geen vervanger voor de toewijding aan Gods woord, alles wat we proberen zal nooit werken.

2. De gemeenschap van de heiligen

Het samenkomen als kerk, met jong en oud is familie tijd. Samen drukken we onze vreugde uit die we hebben naar onze vader. Door Zijn Geest bidden en zingen we samen, en horen we het Woord gepredikt.

Samen geven we aan elkaar, en ook de middelen voor de verspreiding van het Woord.

3. De aanbidding van God

De eerste christenen kwamen samen, en aten ook samen. Ze ontmoetten elkaar in de tempel, omdat het de grootste plek van ontmoeting was in de stad. En het is duidelijk dat ze niet een aanbidding hadden waar ze zelf van hielden, maar waar God mee verheven werd. Het effect hiervan is verbazingwekkend:

- Er kwam vrees over iedereen (Han. 2:43)
- Ze hadden genade in de ogen van het volk (Han. 2:47)
- De Heere voegde dagelijks toe (Han. 2:47)

De twee eersten leiden op een natuurlijke weg naar de laatste.

Bijzonder is om de paradoxale inhoud van de verzen te lezen na de geschiedenis van Ananias en Saffira:

Handelingen 5:13 En van de anderen durfde niemand zich daar bij hen aan te sluiten, maar het volk had grote achting voor hen.

Echter, in vers 14 staat :

Handelingen 5:14 En er werden er steeds meer toegevoegd die in de Heere geloofden, menigten van zowel mannen als vrouwen

Dat is de ware kerk. Outsiders zullen zich er niet in thuis voelen, en gelovigen worden getrokken. Het resultaat is dat een onweerstaanbare genade hen naar Christus drijft.

Hoofdstuk 5

Ben je ooit de kerk binnengekomen?

Aanbidding

In sommige kerken wordt gesproken over een 'uitmuntende' aanbidding. Echter door wie wordt de kwaliteit van de aanbidding beoordeeld? Als er een mate van kwaliteit bepaald zou moeten worden, dan zou dat moeten zijn in de mate van ontzag en eerbied. (Hebr. 12:28)

Jesaja onthult valse aanbidding, die zich voordeed als ware aanbidding. God echter had er genoeg van (Jes. 1:11), "Ik haat de nieuwe-maansdagen, ze zijn Mij tot last" (v14). Dit klinkt als een houding die wij zouden kunnen hebben, echter is het Gods houding.

Een aantal hoofdstukken later (H6), arriveert Jesaja 'in de kerk'. Hier ervoer hij de ware aanbidding. Deze aanbidding- en ontmoeting met God is een levens-veranderende aanbidding.

Wat betekent aanbidding ?

1. De heerlijkheid van God

Wat is het meest belangrijke onderdeel geweest van je laatst bezochte eredienst? We vinden misschien 'dát gedeelte' heel mooi, en weer iets anders 'wat minder'. Maar hebben we er ooit aan gedacht om te vragen of God was verheerlijkt? Kwam ik voor mijn voordeel? *Het hoofddoel van de mens is God te verheerlijken en Hem voor eeuwig te aanbidden [genieten].* (Westminster Catechismus vraag 1)

Jesaja bemerkte Gods aanwezigheid. En God komt nog steeds op die wijze naar de kerk.

2. De soevereiniteit van God

De Heere leerde Jesaja niet te vertrouwen op leiders, maar op de leiding van God. Wat we nodig hebben is het zicht op Gods handelen.

3. De heiligheid van God

Jesaja ziet de engelen rondom de troon van God. Ze roepen heilig, heilig, heilig! Dit is de enige plek in het OT, waar deze woorden herhaald worden. De herhaling geeft een indruk van de enorme intensiteit van Gods heiligheid. Zelfs de Serafims, die zelf nooit hebben gezondigd, ze roepen het uit, heilig, heilig, heilig!

Kan dit ook zo voor ons zijn ?

4. Zonde voelen, vergeving proeven

Als God naar de kerk komt, dan komt Hij in al Zijn eigenschappen. Onze aanbidding vraagt het zien en ervaren van God zoals Hij werkelijk is. De openbaring van God, gaat samen met Zijn heilige oordeel. De tempel schud, en Jesaja roept het uit "Wee mij, ik verga..". Wat God doet, is dat Hij ons aan stukken slaat, en weer heelt. Hij moest ervaren dat hij onrein van lippen was. Dat wat de mensen in Jeruzalem zagen als zijn sterke punt (zijn lippen, omdat hij een uitmuntend prediker was), was in aanwezigheid van God onrein.

Nu Jesaja ontdekt heeft dat hij gereinigd moet worden, roept hij het uit "wee mij!". Des te dichter we tot de Heere naderen, des te meer ontdekken we onze eigen zondigheid. Het kan niet andersom zijn. Het Christelijke leven bestaat uit het ontdekken van lagen van zonden, en de overeenkomstige overvloedige vergeving en genade. Het laat ons zien hoe diep de zonde zit. Jesaja 6 beschrijft ons één van deze momenten.

Als we de zonde belijden, zullen we ook de vergeving proeven! De mensen in de tijd van Jezus vroegen zich af, waarom dat nodig was. Ze zagen niet in dat ze het Licht nodig hadden. Calvijn en andere reformatoren zagen het belang van het belijden van zonden tijdens de eredienst.

Vele Christenen voelen zich daar niet meer comfortabel bij, en het roept bij velen weerstand op.

Dan neemt een van de Serafs een gloeiende kool, en raakt de mond van Jesaja aan. Hij ervaart hierin vergeving.

Les 1: Vergeving van zonden kost een prijs.

Zonder het vergieten van bloed is er geen vergeving van zonden (Hebr. 9:22). Het altaar dat Jesaja zag, was een beeld voor dat wat Jezus zou doen op het kruis.

Les 2: Zie wat de Seraf doet!

Hij neemt een gloeiende kool, en raakt daarmee de lippen van Jesaja aan. We zouden verwachten dat hij zijn mond zou verbranden.. echter, hij hoort dat zijn zonden hem vergeven zijn (Jes. 6:7). De ontdekking van eigen zonde kan heel pijnlijk zijn. Wat heerlijk is het echter, als deze ontdekking ons tot de Zaligmaker leid! Dat is ware aanbidding!

5. De preek

Nadat hij vergeving ontvangen heeft, spreekt God. Het punt van de preek: Wie zal Ik zenden? Dan roept Jesaja, "Hier ben ik, zend mij!". Het Woord van God sprak persoonlijk tot hem! Alsof de prediking alleen voor hem bestemd was. Jesaja zou nooit meer dezelfde zijn, dit zou ook zo moeten zijn als we de kerk bezoeken.

We hebben God mogen ontmoeten, we zijn ontdekt aan onze zonden, en ze zijn ons vergeven, We hebben beleden en gereageerd op Zijn Woord.

God laat ons nooit in dezelfde conditie terugkeren, zoals we gekomen waren om Hem te aanbidden. (Of helaas wel, niet als we niet kwamen om Hem echt te aanbidden).

Mogelijk was Jesaja niet alleen in de tempeldienst. De andere aanwezigen zagen niets, ervoeren niets, en gingen wellicht naar huis met de gedachten 'er was vandaag niets bij voor mij!' Ja, helaas is het maar al te goed mogelijk om 'naar de kerk te komen' en nooit aan te komen in ware aanbidding.

Hoe hebben we de Heilige Geest nodig om Hem te kunnen aanbidden in Geest en in waarheid (Joh 4:23). Dank dat het niet te laat is om aan deze dienst deel te kunnen nemen.

Hoofdstuk 6

De Bijbel

In veel kerken belijden we wanneer we lid worden, tijdens het lid worden de vraag “Geloof je dat de geschriften van het Oude en het Nieuwe testament het geschreven Woord van God zijn, en de enige volmaakte regel voor geloof en praktijk?”

Het hoofdstuk beantwoordt de vraag: Waarom is deze vraag zo belangrijk?

Zelfbeschrijvingen

Wat is een Bijbelse kerk? Dat is een kerk die meer is dan alleen een kerk waar uit de bijbel wordt gepreekt. Een Bijbelse kerk is een kerk waar de Bijbel niet in de preekstoel blijft, maar “meegaat” met de leden.

Sommige kerken worden bestempeld als “onderwijzende kerken”, echter wat is het punt van het onderwijs? De bijbel is leven-veranderend! Wat zouden we moeten verwachten in het voordeel in het horen en de verklaring van Gods Woord?

1. Zaligheid

In de eerste instantie onderwijst Gods Woord hoe de zaligheid te vinden.

Voor sommigen zal de Bijbel voor de eerste keer niet veel zeggen, maar als ze het gehoord hebben en het ook zien hoe het wordt uitgeleefd in de praktijk, begint de waarheid steeds meer vat te krijgen. Anderen hebben misschien d.m.v. gelovige ouders het evangelie gehoord.

2. De mond van God

Hoe lezen we de Bijbel? Paulus schrijft dat de gehele schrift door God is uitgeademd. M.a.w. we moeten naar de Bijbel luisteren als God die spreekt.

Dus als we luisteren zeggen we met de kleine Samuel “Spreek Heere, want Uw dienstknecht hoort”(1 Sam. 3:10)

Jesaja 50:4 De Heere HEERE gaf Mij een tong van een die onderwijs ontving, zodat Ik weet met de vermoeide een woord op de juiste tijd te spreken. Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen. 5. De Heere HEERE heeft Mij het oor geopend, en Zelf ben Ik niet ongehoorzaam, Ik wijk niet terug.

Dit is hoe we behoren te leven en gevoed te worden door Gods Woord.

3. Verandering

Ja de Bijbel heeft ook een effectieve uitwerking op ons leven.

Er is een belangrijke mate waarin onze overtuiging waarmee we ons kunnen toetsen of we werkelijk overtuigd zijn van de Goddelijke inspiratie, namelijk hoeveel heeft de Bijbel ons leven beïnvloed?

Gods woord is werkzaam op vier verschillende levels:

a. Onderwijs

De meesten van ons gaan er vanuit dat ons geheugen ons niet in de steek laat, en dat we onze gedachten kunnen vertrouwen. We zijn er zeker van dat ‘de dingen zijn zoals we ze zien’. Echter de Schrift toont ons het tegendeel. Onze gedachten zijn verduisterd door de zonde. (Rom 1:21; Ef. 4) We denken in het licht te leven en de dingen goed te zien, echter in onszelf heerst duisternis.

De Schrift verlicht de duisternis. Alleen door de werking van de Heilige Geest kunnen onze ogen worden geopend.

b. Vermaning

Een vermaning doet altijd pijn. Een verwijzing naar een bepaalde zonde raakt ons. Het Woord van God kruipt onder de huid, en maakt ons de zonde bekend.

Hij doet dat niet publiekelijk, maar stil. Het neemt ons apart en toont ons onze zonden.

c. Correctie

Het woord correctie heeft vaak een negatieve lading, echter Paulus gebruikt het meer in een positieve zin. Het is deel van het herstel, en het hervormen naar het beeld van Christus.

Dit doet het Woord van God in onze levens.

d. Opvoeden in rechtvaardigheid

De bijbel is ook een plek van aansterking en voorbereiding. "Laat het Woord van Christus rijkelijk in u wonen" (Kol 3:16). Als het Woord in ons woont, gaan we vrucht dragen en ontwikkelen we een karakter dat op Christus lijkt, waardoor we gereed zijn voor elk goed werk.

Richtlijnen voor Bijbelstudie

De woorden uit 2 Tim. zijn in het bijzonder voor de predikanten. Zij moeten de woorden toepassen op de gemeente. Echter ze helpen ons ook als we samen de Bijbel bestuderen. Dat is ook belangrijk. Vaak is de vraag "wat betekend dit gedeelte voor jou persoonlijk?" Waardoor we vaak alleen op zoek zijn naar gedeelten die specifiek voor ons van toepassing zijn;

Echter Paulus toont aan dat de gehele Bijbel relevant is, en ieder vers.

Lees de bijbel altijd met de volgende gedachten:

- Welk van de doctrines wordt in dit gedeelte onderwezen?
- Welk van mijn zonden toont mij dit gedeelte?
- Hoe toont het gedeelte mij te leven voor Christus? Wat moet er van het oude vervangen worden met het nieuwe?
- Hoe voedt dit gedeelte mij op, en traint het mij? Voor welk goed werk maakt het mij gereed?

Een vraag

Hoewel er zoveel vertalingen te verkrijgen zijn vandaag de dag; lijkt het erop dat Christenen de bijbel minder lezen dan onze voorvaderen deden. Ben jij een van hen?

Wat als de bijbel een verboden boek zou zijn in ons land, zou de politie genoeg DNA bewijs vinden in je bijbel om je te kunnen arresteren? En is er voldoende bewijs in je leven om een zaak aan te spannen?

Hoofdstuk 8

Gebed

Gebed is een van de meest centrale onderdelen van het kerkelijke gemeentelven. De bijbel geeft ons talloze voorbeelden hiervan. In Psalm 109:4 schrijft David in moeilijke omstandigheden “voor mijn liefde klagen zij (de goddelozen) mij aan, maar ik was steeds in gebed”. Als de vijand tegen hem spreekt, spreekt David tegen God. In het Hebreeuws staat er eigenlijk “Ik ben gebed”..

Een christen heeft een gebedsleven, want het gebed is de wijze waardoor we ons innerlijk en onze nood voor de Heere brengen.

Zwakheid en nood

Heel Psalm 109 schrijft over de nood van David. Hij is omringd door vijanden. Hij was zwak, maar hij vertrouwde op de verbonden en beloften van God.

‘Gebed is alleen voor de hulpeloze ingesteld.. alleen hij die zonder hulp is kan écht bidden’

Het is een uiting van dat wat wij niet kunnen, maar dat wat God alleen kan doen. Het is in die zin niet ‘iets wat we voor God doen’, het is een uitdrukking van onze nood.

En zelfs in onze gebeden weten we niet wat we bidden moeten. Onze zwakheid toont aan dat we zelfs niet kunne bidden zoals het zou moeten. God verwerpt ons gebed niet als we neerknielen om te bidden en dat we ontdekken dat we amper in staat zijn om Hem te vertellen wat we nodig hebben. Paulus verteld ons een mysterie: dat deze hulpeloosheid juist door de Heilige Geest wordt opgenomen en vertaald in een God-welbehaaglijk gebed.

Zelfs Jezus wist wat het betekende om in *zekere mate van hulpeloosheid* te roepen: Hebreeën 5:7 *In de dagen dat Hij op aarde was, heeft Hij met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd aan Hem Die Hem uit de dood kon verlossen. En Hij is uit de angst verhoord.*

We moeten nu leren te bidden, omdat meestal in een tijd van duisternis en crisis het te laat is om het te leren.

Een manier van leven

Het gebed is de vitale ademtocht van een Christen. Als christenen leven we in een wereld waar de morele en geestelijke atmosfeer is vervuild. Door genade zijn wij in staat de zuivere zuurstof in te ademen, door te leven in een atmosfeer van eenheid met God. Er is altijd een open weg door het gebed naar God. Paulus leert ons ‘altijd te bidden’ – 1 Thess. 5:17

Discipline

Het gebed is niet altijd eenvoudig. Dit komt door onze onzuivere atmosfeer. De zorg voor onze geestelijke gezondheid vereist een zekere discipline. Om te bidden moeten we werken, het vereist discipline en toewijding.

Het kan een strijd zijn om tijd te vinden, en om ons te kunnen focussen en Gods aangezicht te zoeken. Paulus beschrijft Epafraas als volgt :

Kolossenzen 4:12 Epafraas groet u, die er een van u is, een dienstknecht van Christus, die altijd voor u strijdt in de gebeden, opdat u, volmaakt en volkomen, vaststaat in heel de wil van God.

Hij wist wat het betekende om hard te werken en te strijden in de gebeden voor zijn geliefden. Wat zou het zijn om lid te zijn van een kerk met mensen zoals Epafras. We voelen ons vaak zwakker en kleiner dan mensen zoals Epafas. We hebben hierin geen training nodig, maar hulp om te beginnen of om juist door te gaan. Hoe kunnen we de kerkleden helpen? De Heere voorziet in twee manieren van hulp: Ten eerste een gebed dat ons te helpt te beginnen, en vervolgens een gemeenschap om ons te helpen hierin door te gaan.

Een gebed om te beginnen

Mattheus heeft het meest bekende gebed opgeschreven (6:9-13); Bid overeenkomstig dat gebed!
Onze vader die in de hemelen zijt .. etc..

Is dit het hele gebed ? Mogelijk is het gebed een raamwerk. En in dit raamwerk heeft Jezus ons een samengevat gebed gegeven. Als we ons dit gebed herinneren, falen we niet om te beginnen. Wees niet snel in het afhandelen van het gebed, maar we dienen iedere frase te gebruiken om in te blijven hangen. Dan ontdekken we hoe deze woorden een opening zijn naar een diepgaand gebed:

Onze Vader in de hemel – We hebben het voorrecht om in Zijn aanwezigheid te mogen komen. Hij is het die regeert. Hij is een vader die zorg draagt. We behoren bij een hemels gezin!

Uw naam worde geheiligd – We zien graag dat Zijn naam wordt aanbeden. Dat het werk van evangelisatie hieraan mag bijdragen. Dat velen de knie zullen buigen voor Hem

Elk van deze woorden zijn een beginpunt voor het gebed, dankzegging aanbidding en belijdenis. Het gebed leert ons bidden – en we komen tot de ontdekking dat we nooit aan het einde zullen komen van dit gebed.

Een gemeenschap die ons helpt door te gaan

Alle gebeden in het NT zijn gericht aan “Onze” God als Vader. We spreken in meervoud, omdat we deel zijn van een familie. We zijn vaak vergeten dat gebed een gezamenlijke activiteit is. De nadruk in het gebed in Lukas ligt op het gezamenlijke gebed.

- Handelingen 1:4; 2:42; 3:1, 4:24-31, 6:4, 12:5

De Christenen in de vroege kerk vonden in het gezamenlijke gebed een bemoediging. Dit hebben we vandaag de dag ook weer nodig. In het bijzonder voor de bidstonden, want deze zijn in vele kerken de minst bezochte ontmoetingen van alles. Veel kerken laten de bidstonden achterwege, hoewel de kerken zeggen dat ‘ze geloven in het gebed’.

Misschien zijn we nog niet ontdekt aan onze ware nood. Er is vandaag de dag een gebedsloosheid. Waarom deze bezorgdheid? Omdat gebedsloosheid een praktisch soort atheïsme is.

Wat zeggen alle handleidingen voor effectief werken? *Doe de moeilijke dingen eerst. Geef dat de prioriteit!* Gedisciplineerde aanwezigheid bij de bidstonden kunnen deze momenten veranderen in de beste en meest belangrijke meetings. Het is een voorrecht om de last van een Christen te mogen horen in zijn gebed.

Het geheim van Spurgeon was het gebed van zijn gemeente. 1200 mensen bezochten de bidstonden, ze gaven zich aan het gezamenlijke gebed.